

облакъ се е задалъ на небето, дали ще вали или не?“ — „Господъ знае, дѣдо, ще ли вали или не“, отговорилъ търговецътъ и надникналъ да види облака. „Старче, за продаване ли дѣлашъ тия наплати?“ — попиталъ търговецътъ. „За продаване зеръ“; ако искашъ да ти ги продамъ“. — „Море, искамъ да ги купя, дѣдо, току нѣмамъ съ що да ги отнеса дома“. — „Я, не бери грижа за това, у менъ има тукъ две магарета, ще ти ги дамъ, па ти ги натовари колкото можъ, оти сж много яки“. — „Добре, ама нѣма после кой да ги докара назадъ“. — „Е, и това е лесна работа. Ти като стоваришъ дома наплатитѣ, земи една тояга, па шибни това магаре, шибни онова по веднажъ и тѣ ще си дойдатъ сами при менъ, защото знаятъ пжтя“. И търговецътъ купилъ наплатитѣ, натоварилъ ги на магаретата, па не товарилъ само отъ страни, както що се товари, ами натрупалъ и отгоре по гърбинитѣ имъ, та товаръ връзъ товаръ. Като си дошелъ дома, стоварилъ наплатитѣ и както що му бѣ рекалъ старецътъ, зелъ една тояга и това магаре веднажъ, онова веднажъ, а магаретата току станали пакъ попове „Защо ни толкова натовари“, рекли тѣ на търговеца, та ни превърна сърцего!“ А търговецътъ се тѣй очудилъ, като незнаялъ каква е работата и кой е билъ старецътъ. Дѣто Господъ нарочно запитвалъ поповетѣ, дали ще вали, а тѣ като учени ужъ. и да се покажатъ че всичко знаятъ, казали че ще вали, та за това Господъ постѣпилъ тѣй съ тѣхъ, за да остане да се приказва, че никой незнае що е у Бога.

АНГЕЛИТѢ

Въ народа ангелитѣ се представляватъ въ образа на млади момци извънредно хубави, облечени въ бѣли позлатени дрехи, съ дълги руси коси и съ голѣми криле на рамената си. Очевидно тоя имъ образъ е заетъ отъ изображението на иконитѣ. Тѣ сж изпълнители на Божията воля и сж безчислени — всѣки човѣкъ, па дори и животнитѣ, си иматъ ангели хранители, които се намиратъ неотлъчно при тѣхъ, отъ самото имъ раждане, дори и до смъртта имъ, като ги пазятъ отъ всѣкакво зло и премеждие и като ги напжтватъ на добро. Най-главното имъ назначение изглежда да е, да се борятъ